

و شش بد که مراد بچی مجموع وجود است کمالی باشد و مراد باقی
چی روح و قلبی قوی روحان و جسمانی زیرا که هر یکی از آنها
در وجود انان کمال از سماع ذکر شرب محبت استی دیگر
و بخود می هر چه نام تربت **رباعی** هر جا که کند مطرب فرزند
خطاب ذکر عشق تو با و از رباب از ذوقی هماغ
ذکر ان با ده ناب عطر دل جان هر شود مست **حزین کمال**
قدش کن و نین چشم از انان تصاعدت اولم من منا
فی المصیحه اکرام حش اندون می گاه هماغ جمع و تصاعدت
ایا در لغت **مکتوبه** آن مر از میام در و نای خنما منصفا
شد و میل مقامات علو از مقام سفلی متباعد گشت و از
و این الزام هیچ با فرغند انام **رباعی** دروا که هر چه در
نماند آت نام نماند و زباده نرد در قدح **حکیم** در اول هم رطوف
مسل صعود و بزم کده با از و بخر نام نماند **لا** وجود
و کالات با بدید وجود در چون حیات و علم و ارادت
و قدرت و غیره که در آخرین مراتب موجودات انسانی

۱۴۶
ان فی است مرغابد لغینما همان وجود و کالات بخت
احدیت جمع است که از اوج درجات کله و اطلاق
فرموده و در حقیقت در کات جزئیة نفی و نفی مؤدی
و در نظر تجویبان منسوب و مضاف بمطایر خبر نفی
می نگردد اما چون در دیده بصیرت اسباب شده بود
صدق نجایده اضافت این امور بمطایر خبر نفی
میشود و نسبت ان بمراتب نفی زامل میگردانند
بمرتبه کلیت و اطلاق خود و در کتبه مرغابند بود
از سقوط اضافات و زوال نسبت و اعتبارات
و عو و بمرتبه کلیت و اطلاق به مضاعف تعبیر میگردانند
چنانکه از مقابل اینها به تنزل تعبیر میگردانند زیرا که
صعود و نزول مقابلانند پس می نماید که مراد
بدان نفوس کاطه اولیا و اولیاد است با حقیقت
احاطه و نسبت کمال آن بر بنده اب عشق و محبت و مراد
به مضاعف اذ قطع اضافت و نسبت محبت از مراتب